

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
Enheten för skatteförfarande och tullfrågor

fi.remissvar@regeringskansliet.se
Kopia: christina.svanhagen@regeringskansliet.se,
gabriel.cleverdahl@regeringskansliet.se och
marcus.sjogren@regeringskansliet.se

Stockholm 10 augusti 2026

Remiss: Skattskyldighet för samriskföretag och dess dotterföretag (Fi2026/01196)

FAR har erbjudits tillfälle att lämna synpunkter över ovanstående promemoria från
Finansdepartementet.

FAR vill med anledning av detta anföra följande.

FAR:s ställningstagande

FAR konstaterar att Sverige är förpliktigt att införa de administrativa vägledningarna rörande Pelare 2 och tillstyrker i huvudsak att förslagen läggs till grund för lagstiftning. Det kan vidare konstateras att förslaget i viss mån innebär en förenkling av detta extremt komplicerade regelverk.

På ett mer principiellt plan är dock FAR fortsatt kritiskt till såväl systemets uppbyggnad som till det sätt på vilket det utvecklas. FAR hänvisar här till sitt remissvar på promemorian Nya förenklingsregler och andra kompletteringar i lagen om tilläggsskatt (Fi2026/00780).

FAR:s synpunkter på förslaget

3 Bakgrund

FAR konstaterar att den tilläggsskatterättsliga definitionen av begreppet samriskföretag är tämligen komplicerad och att den nuvarande lagtexten inte på ett korrekt sätt återspeglar den bakomliggande systematiken. Den nuvarande utformningen riskerar att skapa oklarhet om relationen mellan samriskföretaget och den koncern vars moderföretag innehar ägarintresset. Begreppsapparaten avviker därmed från den redovisningsrättsliga terminologin, vilket kan försvåra såväl tillämpningen som förståelsen av regelverket.

Enligt IFRS 11 punkt 16 är ett joint venture ett samarbetsarrangemang genom vilket parterna som har gemensamt bestämmande inflytande över arrangemanget har rätt till nettotillgångarna. En grundförutsättning är således att en part inte har det bestämmande inflytandet. I sådant fall utgör bolaget i stället ett dotterföretag. Ett samriskföretag saknar således per definition ett företag med ensamt bestämmande inflytande och därmed ett moderföretag enligt redovisningsreglerna.

Pelare 2 snävar in begreppet ytterligare då de reglerna endast gäller om ett moderföretag innehar 50 procent eller mer i samriskföretaget. Regleringen gäller inte heller om samriskföretaget självt uppfyller omsättningskravet om 750 miljoner euro.

FAR vill i detta sammanhang uppmärksamma en otydlighet i lagtexten. I 7 kap. 43 § TSL avses med samriskföretag en enhet vars finansiella resultat redovisas enligt kapitalandelsmetoden i *moderföretagets* koncernredovisning. Eftersom ett samriskföretag inte har ett moderföretag i redovisningsrättslig mening blir det missvisande att lagtexten använder bestämd form ("moderföretagets koncernredovisning"), vilket kan ge intryck av att samriskföretaget är ett dotterföretag i förhållande till detta moderföretag.

Första stycket i 7 kap. 43 § TSL bör i stället formuleras enligt nedan:

Med samriskföretag avses en enhet vars finansiella resultat redovisas enligt kapitalandelsmetoden i *ett moderföretags* koncernredovisning, under förutsättning att *det* moderföretaget direkt eller indirekt innehar minst 50 procent av ägarintresset i samriskföretaget.

4 Skattskyldighet för tilläggsskattebelopp

Samriskföretag (med eller utan dotterföretag) är för närvarande inte skattesubjekt för nationell tilläggsskatt. I stället räknas tilläggsskatteunderlaget ut som om samriskföretaget hade varit en egen koncern. Om samriskföretaget är svenskt betalas tilläggsskatten av övriga svenska koncernbolag.

Bakgrunden till den nuvarande ordningen är att de svenska förfarandereglerna för tilläggsskatt utgår från begreppet koncernenhet. Eftersom ett samriskföretag inte är en koncernenhet har det stått utanför systemet för deklaration och betalning av tilläggsskatt.

En ordning där inte samriskföretaget själv är skattesubjekt innebär att det inte omfattas av QDMTT Safe Harbor-regeln, så kallad switch-off. Det innebär att samriskföretaget måste rapporteras enligt huvudregeln hos UPE med ökad administration som följd. Någon ytterligare tilläggsskatt torde i normalfallet inte uppkomma för koncernen som samriskföretaget hör till eftersom den nationellt påförda tilläggsskatten är avräkningsbar enligt artikel 5.2.3 i modellreglerna, låt vara att olika redovisningsregler i rapporteringen kan ge vissa effekter.

Förslaget innebär att samriskföretagen i fortsättningen kommer att bli egna skattesubjekt som ska betala sin egen tilläggsskatt. Såvitt FAR kan bedöma bör detta normalt sett inte öka skatteuttaget, utan enbart medföra att administrationen minskar. FAR tillstyrker därför förslaget i huvudsak.

5 Förfarandet behöver kompletteras

Enligt nuvarande ordning är samriskföretag inte skyldiga att lämna tilläggsskatterapport eller tilläggsskattedeklaration till Skatteverket. Denna skyldighet uppfylls i stället av koncernen till vilken samriskföretaget hör.

Samriskföretag behöver inte lämna en egen tilläggsskatterapport och kommer inte heller att behöva göra det i fortsättningen.

Promemorian föreslår att samriskföretag ska registreras på samma sätt som koncernenheter. FAR tillstyrker förslaget.

Samriskföretag ska inte heller i fortsättningen lämna någon tilläggsskatterapport. Det är i stället den eller de koncerner som samriskföretaget hör till som ska rapportera underlaget för tilläggsskatt. Detta följer redan av gällande rätt, 33 d kap. 6 § 3 SFL. Däremot ska enligt förslaget samriskföretaget lämna en tilläggsskattedeklaration. FAR har inget att erinra mot dessa delar av förslaget.

Enligt 32 a kap. 3 § 3 SFL ska den deklarationsskyldige lämna uppgift om att denne tagit del av tilläggsskatterapporten. I och med att den första inlämningen har skett har FAR erfarit hur arbetet går till i praktiken. Eftersom tilläggsskatterapporten i sin sammanställda form ofta innehåller känslig information delas normalt endast de uppgifter som är av relevans för respektive koncernenhet. Detta gäller i än högre grad hos samriskföretag då ägarna inte sällan är konkurrenter till varandra. Ett krav som i praktiken förutsätter att fullständig tilläggsskatterapport delas mellan ägarna riskerar därför att skapa onödiga konfidentialitetsproblem. Det vore önskvärt att det praktiska förfarandet återspeglas i lagtexten och begränsar det till att den deklarationsskyldige tagit del av tilläggsskatterapporten i de delar som avser dess skattskyldighet till tilläggsskatt.

FAR

Michael Johansson

Ordförande i FAR:s remissgrupp - Skatt